

sesstatus automatisk anses for påklaget til Flygtninge-nævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 2, 2. pkt., anses en ansøgning om opholdstilladelse med beskyttelsesstatus også som en ansøgning om opholdstilladelse med konventionsstatus, jf. den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 1. Der er tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 2, 2. pkt.

Det bemærkes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen efter gældende praksis over for udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, tilkendegiver, at de pågældende kan klage til Flygtningenævnet over, at Udlændingestyrelsen ikke har fundet grundlag for at meddele de pågældende opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1. Denne tilkendegivelse betragtes ikke som et afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, der medfører automatisk påklage til Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2. Det forudsættes, at denne praksis også følges fremover.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 3, kan opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, nægtes, såfremt udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et andet land eller på grund af længerevarende ophold, derboende nære slægtinge eller andre tilsvarende forhold har nærmere tilknytning til et andet land, hvor udlændingen må antages at kunne opnå beskyttelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 3, kan opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 og 2, jf. ovenfor, nægtes, hvis udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et andet land, eller hvis udlændingen har nær tilknytning til et andet land, hvor udlændingen må antages at kunne opnå beskyttelse.

Det er efter den foreslåede bestemmelse – som efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 3 – en betingelse for, at udlændingen kan nægtes opholdstilladelse med henvisning til et første asyl-land, at den pågældende har opnået eller må antages at kunne opnå beskyttelse i det land, som overvejes anvendt som første asyl-land. Det er ikke hensigten at ændre kriterierne herfor, således som de er fastlagt gennem Flygtningenævnets hidtidige praksis, jf. beskrivelsen heraf i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Udtrykket »må antages at kunne opnå beskyttelse« sigter til de tilfælde, hvor udlændingemyndighederne ikke med sikkerhed kan fastslå, om beskyttelsen kan opnås, fordi der ikke foreligger en tilkendegivelse fra det land, der overvejes anvendt som første asyl-land, om, at det pågældende land vil tillade udlændingen

indrejse og ophold. Udlændingemyndighederne vil – som i dag – skulle foretage en vurdering af, om det er sandsynligt, at den pågældende udlænding vil blive tilladt indrejse og ophold i et muligt første asyl-land. Må dette på forhånd anses for udsigtsløst, antages den pågældende udlænding ikke at kunne opnå beskyttelse i det pågældende land. Udlændingemyndighederne skal herefter ikke vurdere, om udlændingen har nær tilknytning til dette land – uanset om det er oplyst, at den pågældende har familiemedlemmer dér, jf. nedenfor.

Vurderer udlændingemyndighederne, at en udlænding må antages at kunne opnå beskyttelse i et første asyl-land, og viser det sig efterfølgende, at det pågældende land nægter at lade udlændingen indrejse, vil udlændingen kunne ansøge om at få sagen genoptaget. Det bemærkes i den forbindelse, at der alene vil være grundlag for en genoptagelse af sagen, såfremt udlændingen selv har medvirket ved udsendelsesbe- stræbelserne. Denne betingelse gælder, uanset om ud- sendelse af andre grunde end den pågældende udlæn- dings manglende medvirken ikke er mulig.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det ikke læn- gere være en betingelse, at udlændingens tilknytning til det land, der overvejes anvendt som første asyl-land, er større end tilknytningen til Danmark. Efter den foreslåede bestemmelse er det således tilstrækkeligt, at udlændingen har en nær tilknytning til det land, der overvejes anvendt som første asyl-land. Der skal såle- des ikke foretages en afvejning af, om tilknytningen er større til det andet land end til Danmark.

Udlændingens eventuelle tilknytning til Danmark, f.eks. fordi den pågældende har herboende familie- medlemmer, skal dermed ikke tillægges betydning i relation til spørgsmålet om, hvorvidt en udlænding skal meddeles konventions- eller beskyttelsesstatus her i landet eller henvises til et andet land som første asyl-land. Dette vil f.eks. i forhold til den praksis ved- rørende statsløse palæstinensere fra Libanon, som er beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2., betyde, at de pågældende ikke efter den foreslåede bestemmelse uden videre vil kunne medde- les asyl, når de er blevet meddelt opholdstilladelse her i landet efter reglerne om familiesammenføring.

Har udlændingen nære familiemedlemmer her i landet, og ønsker den pågældende på den baggrund at tage ophold i Danmark, vil den pågældende kunne an- søge om opholdstilladelse efter reglerne om familie- sammenføring.

Udlændingemyndighederne vil således i de rele- vante sager alene skulle vurdere, om udlændinge, som er omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 7, stk. 1